

vi har forstået listen, betyder det, at man står der, næsten det samme som, at der er en nedskæring undervejs, og vi frygter en nedskæring til skade for ofrene.

Pia Kristensen (DF):

I Dansk Folkeparti kan vi fuldt ud tilslutte os forslagsstillernes ønske om at finde en hurtig og effektiv indsats over for offeret i forbindelse med voldssager.

Et voldsoffer skal ikke vente på at få hjælp. Det skal ske her og nu. De fysiske men kan helbredes hos en læge, hvorimod de psykiske men er langvarige. Vi ved, at jo hurtigere, der bliver sat ind med psykologhjælp, jo større er chancerne for at hindre social stigmatisering og længevarende psykiske men.

Der er mange former for vold, også den vold, hvor en psykolog har svært ved at hjælpe. Jeg taler om vold i hjemmet. Vold mod kvinder og børn, der må flygte til krisecentre og spærre sig selv inde for at kunne være i sikkerhed. Det er i grunden absurd, at den voldelige ægtemand kan gå fri. Det burde jo egentlig være ham, der sad bag lås og slå.

De voldsramte kvinder og børn skal på et tidspunkt udsluses fra krisecentrene. Oftest sker der så det, at den voldelige ægtemand følger efter, selv på tværs af kommunegrænserne, og kvinder og børn udsættes for en konstant chikane og psykisk terror. Her skal der bare mere end psykologhjælp til. Her må politiet inddrages, så manden kan fjernes hurtigt og effektivt. Det var et sidespring, men i høj grad et emne, som Dansk Folkeparti mener er vigtigt at behandle ved en senere lejlighed.

Det her forslag kan vi støtte delvis. Vi mener fortsat, at det primært skal være en offentlig opgave at yde hjælp til voldsramte, men vi er meget åbne over for et samarbejde med Landsforeningen Hjælp Voldsofre. Dog mener vi, at der skal være en tydeliggørelse af, hvad det offentlige og det private skal udføre. Men vi er positive over for det.

(Kort bemærkning).

Anne Bastrup (SF):

Jeg er selvfølgelig meget taknemmelig for Dansk Folkepartis støtte, og jeg vil så også sikre mig, at Dansk Folkeparti i givet fald vil støtte SF's ændringsforslag til finansloven, hvor vi naturligvis har det her på.

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Jeg går ud fra, at der kommer et udvalgsarbejde, og så vil vi se nærmere på det i løbet af udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Anne Bastrup (SF):

Jeg bliver nødt til at få det præciseret: Er det her en fuld tilslutning? Sådan måtte jeg forstå Dansk Folkepartis ordførers indlæg. Er der fuldt ud tilslutning? Er det det, er det også en økonomisk tilslutning, for ellers er det bare mundsvejr og snak, så er der jo intet indhold i den tilslutning.

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

SF's ordfører har ret. Der er ikke fuldt ud tilslutning. Jeg sagde delvis tilslutning, fordi Dansk Folkeparti fortsat mener, at det er det offentlige system, der skal gå ind og udføre den opgave. Men vi vil meget gerne have foreningen med ind i et samarbejde med det offentlige. Så det var en delvis tilslutning.

Kl. 17.45

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Fru Anne Bastrup, sidste gang.

(Kort bemærkning).

Anne Bastrup (SF):

Jeg må så blot konstatere, at ifølge den sprogbrug, vi i blot bruger herinde i Folketinget, var det en afvisning.

Landsforeningen Hjælp Voldsofre har jo rent faktisk en bevilling, medmindre regeringen skærer den væk. Den eksisterer. Det her handler om at give den udvidede beføjelser. Jeg må forstå Dansk Folkeparti således, at det er en afvisning. Og så synes jeg, at det er smartere at sige det rent ud, i stedet for altid at sige: Vi er enormt enige, men stemmer i øvrigt imod. Det er uhenigtsmæssigt, for vi aner ikke, hvordan vi så kan arbejde herinde.

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Det må jo åbenbart være mig, der ikke udtrykker mig tydeligt nok. Jeg har aldrig sagt, og det sagde jeg heller ikke den første gang, jeg stod heroppe: Vi går ikke hundrede procent ind for det. Vi er delvis enige. Og jeg siger det igen: Dansk Folkeparti mener, at det først og fremmest er en offentlig opgave at sikre støtte til